

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22942

гр. София, 03.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
закрито заседание на 03.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

като разглежда дело номер **6874** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпило е искане от „ЕН ПИ СИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], ул. „К. Б. Г.“ № 96, ет. 1, ап. 3 за спиране на предварителното изпълнение на Решение № Р-309/32-196067/27-06-2025 г. на директора на Агенция „МИТНИЦИ“, с което на основание чл. 53, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 въввр. ал. 2, т. 1 и чл. 47, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 4, т. 18 от ЗАДС е отнет лиценз № 746 за управление на данъчен склад за складиране на акцизи стоки на адрес [населено място] 1220, [улица], с идентификатор на лицензиран складодържател В. и идентификатор на данъчен склад В. и е прекратено действието на лиценза.

По силата на чл. 53, ал. 3 от ЗДС решението подлежи на предварително изпълнение, освен ако съдът не разпорежи друго.

С жалбата срещу решението „ЕН ПИ СИ ТРЕЙД“ ЕООД иска по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК спиране предварителното изпълнение на административния акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът не обсъжда материално-правната законосъобразност на акта, чието предварително изпълнение се иска да бъде спряно, доколкото това следва да се обсъди в производството по жалбата срещу него. Въпреки това, обаче, в производството по чл. 166, ал. 2 от АПК, по необходимост следва да се обсъдят основанията за валидност на акта – форма и компетентност, доколкото те са предпоставка за настъпването на правното действие на предварителното изпълнение. В конкретния случай, настоящият състав приема, че процесното решение за ПАМ е издадена от компетентен орган по

чл. 53, ал. 3 от ЗАДС, както и във формата по чл. 59 от АПК, доколкото съдържа всички посочени в нормата реквизити, включително фактите, въз основа на които се издава заповедта за ПАМ и правното основание.

Правилото на чл. 166, ал. 1 от АПК предвижда, че жалбата спира изпълнението на административния акт. Предвид различния характер на административните правоотношения и ценностите, които те защитават, АПК допуска изключения от посоченото правило, по-конкретно – по силата на изрично разпореждане на административния орган в акта да бъде включено разпореждане за предварителното му изпълнение, или това да стане по силата изрична законова разпоредба. Първата хипотеза е уредена в чл. 60, ал. 1 от АПК, втората в съответния материален закон. Общото и при двете хипотези е, че предварителното изпълнение се допуска за да се осигури защитата на особено важни обществени отношения, което законодателят поставя по ценност пред личните интереси на участващите в административния процес. Чл. 60, ал. 1 от АПК допуска и изключение, което позволява предварителното изпълнение да се допусне от административния орган и за да се лични интереси на участващия в административния процес, но срещу предоставяне на гаранция, какъвто не е настоящият случай.

Когато предварителното изпълнение е допуснато с разпореждане на административния орган на основание чл. 60, ал. 1 от АПК, то това разпореждане се обжалва по реда на чл. 60, ал. 5 от АПК – в 3-дневен срок от съобщаване на разпореждането. Този ред не изключва процедурата по чл. 166, ал. 2 от АПК, която може да се инициира при всяко положение на делото по оспорване на административния акт до влизане в сила на решението. Както се посочи, в конкретния случай предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на закона, който не изключва съдебен контрол на предварителното изпълнение, като съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. В този случай критерий за отмяна на предварителното изпълнение е установяването на възможност на жалбоподателя да се причини значителна или трудно поправима вреда. Чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК въвежда и задължително условие искането за спиране да се основава на нови факти, доколкото първоначалната фактическа обстановка е следвало да се релевира в производството по чл. 60, ал. 5 от АПК. Това изискване за нови факти, обаче, не може да се поставя, когато производството по чл. 166, ал. 2 от АПК е във връзка с разпоредбата на ал. 4 от цитираната норма, която разпоредба предвижда хипотезата на допуснато предварително изпълнение по силата на закона. Това е така, доколкото, когато предварителното изпълнение е допуснато по силата на съответния материален закон, то е неотнормирано производството по чл. 60, ал. 5 от АПК и фактическата обстановка, на която се иска спирането, се отнася до съда за пръв път по реда на ал. 4 във вр. ал. 2 от чл. 166 от АПК. Следователно, в тези случаи, критерии за уважаване на искането за спиране на предварителното изпълнение по закон, са тези по 166, ал. 2 от АПК. По-конкретно – това е вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя, съпоставена с критерия обществен интерес по общата норма на чл. 60, ал. 1 от АПК, към която препраща разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК.

При горепосочените разяснения, следва да се вземе предвид, че в конкретния случай на искащият спиране в това производство, на основание на основание чл. 53, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 въввр. ал. 2, т. 1 и чл. 47, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 4, т. 18 от ЗАДС е отнет лиценз № 746 за управление на данъчен склад за складиране на акцизи стоки на адрес [населено място] 1220, [улица], с идентификатор на лицензиран складодържател В. и идентификатор на данъчен склад В. и е прекратено действието на лиценза. Исканият спиране навежда доводи за невъзможност за

продължи търговската дейност и вреди както за него, така и за негови контрагенти. Предвид изложеното по-горе, при това предварително изпълнение на административния акт по силата на закона, в производството по чл. 166, ал. 2 от АПК, съдът следва да съпостави личния интерес на искащия във връзка с вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за него и обществения интерес. Законодателят предвижда, че отношенията, които се уреждат от ЗАДС са със завишен обществен интерес, поради които за тях не следва да се приложи общото правило по чл. 166, ал. 1 от АПК, а именно – че обжалването спира изпълнението на административния акт. Така, ако бъде установено от контролните органи, че търговска дейност се извършва в нарушение на правилата на ЗАДС, което в случая е установено с влязло в сила решение по налагане на административна санкция, то следва да се наложи ПАМ по посочените разпоредби на ЗАДС, която подлежи на незабавно изпълнение по силата на закона. Следователно, за да бъде уважено искането по чл. 166, ал. 2 от АПК жалбоподателят следва да докаже вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда, но в значително по-голям интензитет от обичайния ефект на ПАМ по спиране на търговската му дейност със съответните негативни последици за него от това. В процесното искане за спиране по чл. 166 ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК, жалбоподателят, както се посочи, обосновава икономически негативния за него ефект от предварителното изпълнение на ПАМ и с това обосновава критерия значителна или трудно поправима вреда. Всички тези фактически основания, обаче, са свързани с редовната му търговска дейност, чието предварително спиране именно цели законодателят с разпоредбите по ЗАДС, за да осигури обществения интерес. В този смисъл, съдът не приема, че жалбоподателят обосновава вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за него в по-голям интензитет от този на обществения интерес, който се защитава с процесната норма.

Предвид гореизложеното, искането по ч. 166, ал. 4 от АПК следва да се отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането по чл. 166, ал. 4 от АПК на „ЕН ПИ СИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], ул. „К. Б. І“ № 96, ет. 1, ап. 3 за спиране на предварителното изпълнение на Решение № Р-309/32-196067/27-06-2025 г. на директора на Агенция „МИТНИЦИ“, с което на основание чл. 53, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 въввр. ал. 2, т. 1 и чл. 47, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 4, т. 18 от ЗАДС е отнет лиценз № 746 за управление на данъчен склад за складиране на акцизи стоки на адрес [населено място] 1220, [улица], с идентификатор на лицензиран складодържател В. и идентификатор на данъчен склад В. и е прекратено действието на лиценза.

Определението подлежи на обжалване в седмодневен срок от съобщаването му пред ВАС.